

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vuokra-asuntolainojen
korkotuesta annetun lain 5 §:n 2 momentin kumoamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan luovuttavaksi menettelyä, jossa ympäristöministeriö päättää siitä, minkä suuruista enimmäiskorkoa lainanantajat saavat periä vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetussa laissa tarkoitetuista korkotukilainoista. Enimmäiskorko määräytyisi pelkästään jo nykyisin laissa olevan yleissäännöksen pe-

rusteella, jonka mukaan korko saa olla enintään sen koron suuruinen, mitä yleisesti kulloinkin sovelletaan samanlaisiin tarkoituksiin myönnettäviin lainoihin.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain (867/80) 5 §:n (62/85) 1 momentin mukaan lainanantajan korkotukilainasta perimä korko saa olla enintään sen koron suuruinen, mitä yleisesti kulloinkin sovelletaan samanlaisiin tarkoituksiin myönnettäviin lainoihin. Pykälän 2 momentin mukaan ympäristöministeriö päättää hankittuaan Suomen Pankin lausunnon, minkä suuruista korkoa korkotukilainasta saadaan enintään periä.

Käytännössä enimmäiskoron vaihtelut ovat seuranneet Suomen Pankin peruskoron muutoksia. Ympäristöministeriö on viimeksi päätöksellään 30.12.1992 — liittyen peruskoron alentamiseen 1.1.1993 lukien — vahvistanut vuotuiseksi koroksi ennen vuotta 1986 hyväksyttyjen korkotukilainojen osalta toistaiseksi enintään 9,5 prosenttia, 1.1.1986 ja 31.8.1992 välisenä aikana hyväksyttyjen korkotukilainojen osalta toistaiseksi enintään 10 prosenttia sekä 1.9.1992 lukien hyväksyttyjen korkotukilainojen osalta toistaiseksi enintään 11,5 prosenttia. Kiinnitysluottolaitokset saavat periä kuitenkin 1/2 prosenttiyksikköä korkeampaa korkoa kuin mitä ne kulloinkin maksavat siitä

obligaatilainasta, josta korkotukilaina myönnetään.

Pankkien antolainauksen keskiporkosäättelyn loppuminen viime vuosikymmenen puolessa välissä on vaikeuttanut enimmäiskoron asettamiseen perustuvan korkotukijärjestelmän soveltamista. On lähes mahdotonta nykyoloissa, kun korot vaihtelevat markkinatilanteen mukaan, hallinnollisesti määrittää enimmäiskorko tarkoituksenmukaisella tavalla. Liian alhainen enimmäiskorko tyrehdyttää luottojen tarjontaa ja liian korkea enimmäiskorko voi johtaa kattokorkojen soveltamiseen ilman kilpailua.

Suomen Pankki on 8.7.1992 ympäristöministeriölle antamassaan lausunnossa katsonut, ettei enää ole tarkoituksenmukaista sitoa enimmäiskoron muutoksia peruskoron muutoksiin. Hallinnollisesti määräytyvä peruskorko ja sen muutokset heijastavat huonosti luottomarkkinoilla vallitsevaa tilannetta. Tämän vuoksi Suomen Pankki lausunnossaan toteaa, että olisi tarkoituksenmukaista lopettaa tukijärjestelmiin liittyvä enimmäiskoron määrittely kuten myös korkotukityöryhmä mietinnössään 2.5.1991 on ehdottanut.

Asuntosäästöpalkkiojärjestelmän uudistamisen yhteydessä vuoden 1993 alusta lukien muu-

tettiin oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annettua lakia (639/82) siten, että korkotukilainasta perittävää enimmäiskorkoa ei enää uusien sopimusten mukaan myönnettävissä lainoissa määritellä yksityiskohtaisin säännöksin. Myös muilla hallinnonaloilla on toteutettu vastaavia uudistuksia.

Edellä mainitut ongelmat ovat johtaneet vuokra-asuntojen korkotukilainoitusjärjestelmän toimivuuden vaarantumiseen. Korkotukilainojen korkotason on oltava sellainen, että ne pysyvät toisaalta lainanhakijan kannalta kohtuullisina, mutta toisaalta varmistavat sen, että rahalaitokset myöntävät uusia korkotukilainoja. Näistä syistä johtuen ehdotetaan lain 5 §:n 2 momentti kumottavaksi, jolloin luovuttaisiin menettelystä, jossa ympäristöministeriö päättää hankittuaan Suomen Pankin lausunnon, minkä suuruista korkoa korkotukilainasta saadaan periä. Korkotukilainojen enimmäiskorko määräytyisi pelkästään edellä mainitun 5 §:n 1 momentissa olevan yleissäännöksen mukaisesti.

2. Esityksen valtiontaloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole välittömiä valtiontaloudel-

lisia vaikutuksia. Korkotukilainojen hyväksymisvaltuudesta ja maksettavan korkohyvityksen määrästä päätetään vuosittain valtion talousarviossa.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä ympäristöministeriössä. Valmistelussa on huomioitu Suomen Pankin lausunnot ja valtiovarainministeriön asettaman korkotukityöryhmän mietintö (komiteamietintö 1991:17).

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Ennen lain voimaantuloa hyväksyttyihin korkotukilainoihin ehdotetaan kuitenkin sovellettavaksi edelleen kumottavan 5 §:n 2 momentin säännöstä, jolloin ympäristöministeriö tarvittaessa antaisi edelleen päätöksiä näiden lainojen enimmäiskoroista.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnalle hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain 5 §:n 2 momentin kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan 19 päivänä joulukuuta 1980 vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain (867/80) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (62/85).

Ennen tämän lain voimaantuloa hyväksyttyihin korkotukilainoihin sovelletaan kuitenkin edelleen kumottavan 5 §:n 2 momentin säännöstä sellaisena kuin se on tämän lain voimaan tullessa.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 1993

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ympäristöministeri *Sirpa Pietikäinen*

Laki

vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain 5 §:n 2 momentin kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Ympäristöministeriö päättää hankittuaan Suomen Pankin lausunnon, minkä suuruista korkoa korkotukilainasta saadaan enintään periä.

(kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Ennen tämän lain voimaantuloa hyväksyttyihin korkotukilainoihin sovelletaan kuitenkin edelleen kumottavan 5 §:n 2 momentin säännöistä sellaisena kuin se on tämän lain voimaan tullessa.